

ת"פ 52079/07/23 - מדינת ישראל, יחידת תביעות שלוחת נתניה נגד פלוני

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 52079-07-23 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

לפני
בעניין:

המאשימה
מדינת ישראל
יחידת תביעות שלוחת נתניה
ע"י ב"כ עוה"ד שני מלול

הנאשם
פלוני
ע"י ב"כ עוה"ד הילה מוהדב

גזר דין

1. הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון דיוני והורשע בביצוע עבירות כדלקמן: איומים (4 עבירות) לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין; ותקיפה הגורמת חבלה ממש בן זוג, לפי סעיפים 380 + 382(ג) לחוק העונשין.

2. בין הצדדים לא גובשה הסכמה לעניין העונש שראוי שיושת על הנאשם וכל צד טען בעניין זה כראות עיניו וכמיטב שיקול דעתו המקצועי.

עובדות כתב האישום המתוקן ובתמצית

3. לפי האישום הראשון, ביום 9.7.2023 בשעת חצות או סמוך, שהו הנאשם והמתלוננת שהיו בני זוג בביתו של הנאשם ב..... על רקע חשד כי המתלוננת יצאה עם גברים אחרים, תקף הנאשם את המתלוננת ואיים עליה, בכך שנעמד לידה, כיוון את ידו לבטנה, הצמיד אותה לבטנה ואמר "תגידי לי את האמת עם מי היית". בתגובה ניסתה המתלוננת לצאת מבית הנאשם אך הלה תפס אותה בידה ומשך אותה חזרה לביתו. בהמשך, בשעה 02:00 או סמוך, יצאה המתלוננת מבית הנאשם והאחרון רץ אחריה ותפס בידה.

4. ביום 10.7.2023 בשעה שאינה ידועה במדויק, הבחינה המתלוננת שהנאשם יצא מהבית וחזרה לביתה ב..... בהמשך לכך איים עליה הנאשם באומרו כי אם לא תחזור אליו, הוא ישרוף לה את הקרוואן ויקרע לה את כל הבית. עם החזרה הביתה, הבחינה המתלוננת כי הכבלים בביתה חתוכים.

5. בהמשך אותו היום הגיע הנאשם לבית המתלוננת וביקש להיכנס, משסירבה הלך לדרכו. לאחר מכן התקשר אליה הנאשם ואמר לה "ראית שאין לך טלוויזיה" ובהמשך הגיע לביתה על מנת לתקן את הכבלים.

6. לפי האישום השני, ביום 17.7.2023 בשעה שאינה ידועה במדויק, הסיע הנאשם את המתלוננת לבית אחותה ב..... במהלך הנסיעה דרש הנאשם מהמתלוננת לספר לו עם מי הייתה ואיים עליה באומרו "אני אחנוק אותך

אני אהרוג אותך אם לא תגידי לי את האמת" והמתלוננת נשבעה כי לא היה דבר.

7. לפי האישום השלישי, ביום 19.7.2023 בשעה 19:30 או סמוך, התקשר הנאשם למתלוננת ואמר לה כי הוא מגיע לביתה ב....., אך היא סירבה. בהמשך, הגיע הנאשם לביתה של המתלוננת וביקש להכנס, המתלוננת סירבה אך לאחר שהתעקש פתחה את דלת הבית. אז תפס הנאשם בחוזקה במותניה של המתלוננת, הוליך אותה לחדר המקלחת, הצמיד אותה לכיור המקלחת, זרק אותה על הרצפה, אחז בצווארה בשתי ידיו, חנק אותה עד שהרגישה כי אין לה אוויר. כן היכה הנאשם בראשה של המתלוננת והכה אותה במכות אגרופ לעינה.

8. המתלוננת צעקה לנאשם לעזוב אותה וכי היא אוהבת אותו על מנת שיעזוב אותה, אך הנאשם לא חדל, המשיך להכות אותה במכות אגרופ לעינה ופניה וצעק כי אינו מאמין לה והוסיף לבעוט ברגליה ובידיה בעודו מאיים עליה "אני אקרע אותך אני אעשה לך צלקות. לא כדאי לך לא להכניס אותי לבית ולא כדאי לך לא לענות לי" עד שהפסיק להכותה ואמר "קומי קומי קומי".

9. המתלוננת פנתה לסלון, הבחינה בחבלה בעינה, ואמרה לנאשם "אתה לא נורמלי תראה מה עשית לי". בתגובה השיב הנאשם: "כל פעם שאת תגידי במשטרה זה מה שיהיה לך", לקח את הטלפון שלה ואמר לה "את לא יוצאת החוצה את נשאר פה". עקב כך נגרמו למתלוננת חבלות בדמות סימן כחול בערבות עינה הימנית וחבלה בדמות המטומה בגבה.

טיעוני הצדדים לעונש

10. המאשימה עמדה בטיעוניה על הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם ובהם, זכותה של המתלוננת לשלמות גופה, בריאותה ושלמות נפשה. חומרה יתרה ביקשה המאשימה לייחס למעשיו של הנאשם אשר פגע בבת זוגו בשלושה מועדים שונים, והאלימות היא קשה, מתמשכת, משפילה ומקטינה ורק בנס האלימות לא הסתיימה באסון כבד.

11. אליבא המאשימה לנוכח סמיכות הזמנים בהם בוצעו העבירות שכוונו כלפי המתלוננת, ראוי ונכון לקבוע מתחם ענישה אחד לכלל האישומים, בין 24 ועד 48 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית. עמדתה תמכה בפסיקה.

12. באשר לקביעת העונש בגדרי המתחם, זקפה המאשימה לזכות הנאשם את ההודאה והחיסכון בזמן שיפוטי, ולטעמה, אלו הן הנסיבות היחידות שאפשר לזקוף לזכותו, וזאת לאור הרשעותיו הקודמות, וקיומם של מאסרים מותנים שעומדים ותלויים נגדו, המלמדים על דפוס התנהגות אלים ועל כך שההליכים הפליליים אינם מהווים גורם מרתיע.

13. בנסיבות אלו ובהעדר השתלבות בהליכים טיפוליים, ראוי להשית על הנאשם, כך לדברי המאשימה עונש מאסר בן 36 חודשים הכולל בחובו את תקופת התנאי, לצד מאסר מותנה מרתיע, קנס כספי ופיצוי. עמדתה תמכה בפסיקה שחלקה הוגשה למערכת נט המשפט לאחר שהושלם הטיעון לעונש.

14. ב"כ הנאשם הצטרפה לעתירת המאשימה לקבוע מתחם ענישה אחד ביחס לשלושת האישומים אך הסתייגה מהמתחם לו עתרה המאשימה בהיותו מחמיר ואינו הולם את נסיבות העבירה ומדיניות הענישה הנהוגה. בתוך כך נטען כי בניגוד לטיעוני המאשימה, הנאשם לא קרע את בגדיה של המתלוננת ועל אף האלימות בה נקט הנאשם המתלוננת לא נזקקה לטיפול רפואי. אליבא ההגנה יש לקבוע את מתחם הענישה בין 12 ועד 24 חודשי מאסר. גם באת כוח הנאשם תמכה עמדתה בפסיקה.

15. באשר לקביעת העונש בגדרי המתחם, הפנתה ב"כ הנאשם לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות המצדיקות לטעמה התחשבות. בין אלו מנתה את גילו של הנאשם, יתום מאם, מטפל בשני אחיו שהם בעלי לקות שכלית, עובד באופן מסודר מזה שנים רבות. לכן, ובהינתן ההודאה והחיסכון בזמן שיפוטי, והעדר עמדה מצד המתלוננת, סבורה ב"כ הנאשם כי יש למקם את עונשו של הנאשם בחלק התחתון של מתחם הענישה. מאותם הטעמים, עתרה להפעיל את המאסרים המותנים בחופף לעונש המאסר שיוטל בגין המעשים בתיק דכאן.

16. הנאשם ניצל את זכותו למסירת דבר אחרון טרם גזירת עונשו ואמר: "אני לוקח אחריות על המעשים שלי. אני מבין את מה שעשיתי שפגעתי באהבה הגדולה שלי, בחופש שלי, ולא הייתה לי שום כוונה להגיע למצב הזה. יש פה דברים שלא באמת קרו, כמו שתיארה התובעת, אני יכול לומר את זה בבירור. במדויק. אבקש שביהמ"ש יחוס עלי, שביהמ"ש ייתן עלי רחמים ואני מבטיח לביהמ"ש שלא אגיע למצבים האלה".

דיון והכרעה

17. אפתח פרק זה אומר כי עתירתם המשותפת של הצדדים לקביעת מתחם עונש אחד לשלושת האישומים מקובלת עליי. עסקינן בסדרת מעשים בעלי אופי דומה המתרחשים בסמיכות זמנים זה לזה והם בוצעו כלפי אותה המתלוננת. לנוכח הזיקה בין המעשים יש לראות בהן אירוע עבריני אחד תוך התחשבות לצורך גביית גבולות המתחם במספר המעשים העבריינים המרכיבים את האירוע. ובמובן זה, העובדה שהאירוע כולל כמה מעשים משווה לו מידה נוספת של חומרה. ההלכות שנקבעו בעניין הגדרת המונח "אירוע" ידועות ומוכרות ולא מצאתי לחזור על הדברים (ראו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2021), ע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל (24.6.2015), ע"פ 2519/14 אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.2014), 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (13.9.2015)).

קביעת מתחם העונש ההולם

18. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה ותוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, מידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

19. הנאשם פגע במי שהייתה בת זוגו, במספר מועדים, בזכותה היסודית והטבעית לכבוד, לשלמות גופה, רכוש ובטחונה והפר את זכותה לשלוות נפש ותחושת ביטחון. הוא נהג במתלוננת בכוחניות ובאגרסיביות, על רקע קנאה ואדנה, והוא המשיך במעשיו האלימים על אף שהמתלוננת הבהירה לו מספר פעמים, במילים ובמעשים, כי אינה חפצה בקרבתו. כפי שנראה להלן, ניכרת הסלמה בהתנהגותו האלימה והמכוערת של הנאשם ורק בנס המקרה האחרון לא הסתיים בתוצאות הרוט אסון, וכבר היו דברים מעולם.

20. במקרה הראשון - מדובר באירוע אלים ארוך ומתמשך, במהלכו הייתה לנאשם שליטה מלאה על מעשיו והיו בידיו הזדמנויות רבות לחדול ממעשיו הרעים, אלא שהוא התקשה לווסת את דחפיו האלימים. המקרה החל בשעות הערב המאוחרות בהתקף קנאה לא מבוקר, במהלכו האשים הנאשם את המתלוננת כי היא בוגדת בו. הוא נהג באופן תוקפני ובעיקר מאיים, לא כיבד את רצונה של המתלוננת, הצר את צעדיה ופעמים מנע ממנה לעזוב את ביתו תוך שהוא מפעיל עליה כוח פיזי מתון.

21. רק ביום שלמחרת, לאחר שהנאשם יצא מהבית, ניצלה המתלוננת את ההזדמנות וחזרה לביתה. אך האירוע לא נגמר כאן, הנאשם המשיך בהתנהגותו הרעה ונקט בלשון מאיימת ובוטה תוך השמעת אימים קונקרטיים שמהותם פגיעה בביתה מבצרה. הנאשם הוציא את איומיו מהכוח אל הפועל, וגרם לנזק במזיד לרכושה. הנאשם לא

הסתפק באלו, בהמשך אותו היום, ללא כל הזמנה, הגיעה לביתה של המתלוננת. גם העובדה שהמתלוננת סירבה להכניסו פנימה לביתה, לא הרפתה את ידיו, והנאשם מצא דרך אחרת ליצור עמה קשר, הפעם בשיחת טלפון. לאחר מכן, באובססיביות יתרה, חזר לביתה של המתלוננת, הפעם בכדי לתקן את הכבלים החתוכים.

22. כעבור שבוע ימים, התרחש מקרה נוסף שאף הוא מלמד על דפוסי קנאה ואובססיביות. הנאשם, במהלך נסיעה שנראית רגילה וסתמית, דרש מן המתלוננת לספר לו עם מי הייתה תוך שהוא נוקט בלשון מאיימת. האיזמים כאן הם קונקרטיים וחרिפים בהרבה מאלו שהושמעו במקרה הראשון, והם נועדו להבהיר למתלוננת כי באם תשובותיה לא ישיבו את רצונו הוא יטול את חייה. על מנת לפייס את הנאשם, נשבעה המתלוננת כי לא היה דבר.

23. זעמו של הנאשם לא שקט, וכעבור יומיים, עיקש נחוש לפגוש במתלוננת, התקשר אליה והודיע לה כי הוא בדרך אליה, על אף שהפגינה חוסר רצון לפגוש בו. בהמשך כשהגיעה לביתה, ועל אף סירובה להכניסו לתוך הבית, דרש ממנה לפתוח את הדלת. כאשר לבסוף פתחה המתלוננת את הדלת, במקום להתנצל בפניה על מעשיו הרעים ולבקש את סליחתה, הוא ניצל את אלמנט ההפתעה, כמו גם את פערי הכוחות בינו למתלוננת והכה בה משל הייתה שק חבטות. הוא הוליך את המתלוננת לחדר המקלחת, הצמיד אותה לכיור וזרק אותה על הרצפה. ובעודה שוכבת על הרצפה, חסרת יכולת של ממש להתגונן, אחז בצווארה בשתי ידיו וחנק אותה. הנאשם לא חדל ממעשיו על אף שהמתלוננת נותרה חסרת אוויר, והוא המשיך והפליא בה מכותיו. הוא היכה עם ידיו החשופות באיברים רגישים ובמיוחד בראשה ובעיניה. גם צעקותיה של המתלוננת והצהרות האהבה שהשמיעה המתלוננת לא הובילו להפסקת האלימות. בעיוורון מוחלט לסבלה ולכאבה של המתלוננת הוסיף הנאשם מכות אגרופ בעיניה ובפניה, בעט ברגליה תוך שהוא מאיים עליה שאם בעתיד לא תעשה כדברו הוא יתיר אותה מצולקת.

24. הוסיף הנאשם חטא על פשע וכאשר קמה המתלוננת על רגליה והראתה לנאשם את החבלה שגרם לה, איים עליה לבל תערב את המשטרה ואם חלילה תעשה כן היא "תזכה" שוב להרגיש את נחת זרועו. כן המשיך הנאשם להצר את צעדיה של המתלוננת ונהג בה כאילו הייתה רכושו שלו, נטל ממנה את מכשיר הנייד שלה ואסר עליה לצאת מהבית.

25. על עוצמת הכוח שהפעיל הנאשם כלפי המתלוננת, שכביכול, חלשה ממנו מבחינה פיזית, יעידו החבלות והסימנים הכחולים שעייטרו את פניה וגבה. למרבה המזל לא נגרם נזק לצמיתות ולא היה צורך בהתערבות רפואית, אך פוטנציאל הנזק הוא רב, ולמרבה המזל, המקרה לא הסתיים באסון.

26. אמנם אין בפני בית המשפט תצהיר נפגעת עבירה או עדות סדורה של ביחס לנזקים שהסבו לה מעשיו של הנאשם, אך עובדות כתב האישום מדברות בעד עצמן, ונזכיר כי הפגיעה אינה מתמצה בנזקים הגופניים, אלא שהשלכות הרגשיות לטווח הארוך הן לרוב סמויות מן העין.

27. בנקל ניתן לשער את סערת הרגשות בה הייתה מצויה המתלוננת שעה שהותקפה פעם אחר פעם על ידי בן זוגה, האדם הקרוב לליבה שלבטח ציפתה שהוא יגן עליה מכל משמר. ובל נשכח את החומרה הגלומה בפגיעה שנעשתה בדלת אמות ביתה של המתלוננת, מבצרה, המקום בו פרט נועד להרגיש שלוות נפש וביטחון מלא.

28. לדאבון הלב, המקרה שלפניי אינו בודד או יוצא דופן. אלימות במשפחה היא בעיה חברתית אקוטית ובעלת פנים רבות, היא חוצה מגדרים, מעמדות ופוגעת ללא הבדל בשכבות שונות באוכלוסייה. תופעה זו הפכה להיות חזון נפרץ במחוזותינו והיא גובה מחיר כבד מקורבנות העבירה, ועל כך נכתב כבר רבות. תפקידו של בית המשפט

במאבק בתופעה זו הוא בהטלת עונשים מרתיעים, על מנת להעביר מסר, הן לעבריין האינדיווידואלי, והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה. ראו רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021) בו נקבע:

"כפי שהודגש לא אחת, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף (ראו והשוו רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.3.2019))."

29. וראו ע"פ 3011/17 פרץ נ' מדינת ישראל (31.1.2019):

"שנת 2018, אשר הסתיימה לפני שבועות אחדים בקול זעקה מרה, לימדה כי ממשות הסכנה הנשקפת לנשים מאלימות במשפחה איננה נחלת העבר. במהלך שנה אחת בלבד נרצחו 26 נשים על ידי בני זוגן וקרוביהן - נתון מצמרר המשקף מציאות חברתית קשה עמה לא ניתן להשלים. בית משפט זה עמד, וחזר ועמד, על החשיבות העליונה של מיגור תופעת האלימות נגד נשים על ידי בני זוגן, בין השאר באמצעות ענישה מחמירה ובלתי מתפשרת."

30. עתה למדיניות הענישה הנהוגה אשר מהווה כלי עזר ושיקול בקביעת מתחם העונש הראוי. העיון בפסיקה ילמדנו כי בעבירות מסוג זה, אפשר למצוא מנעד של עונשים החל ממאסרים מותנים ועד מאסרים בפועל והדבר תלוי כמובן בנסיבות המעשה והעושה. חלק מהמקרים שיובאו להלן חמורים בהרבה מעניינו של הנאשם וחלקם פחות, הדבר כמובן נלקח בחשבון ובהתאם מבוצעות ההתאמות הנדרשות. חרף חוסר הזהות בין המקרים אפשר להבחין כי על רקע התגברות מעשי האלימות נגד נשים והמחיר הכבד שמשלמות נפגעות העבירה, ניכרת מגמת החמרה ברורה בענישה, בפרט כשמדובר בנאשמים רצידיביסטים ונעדרי אופק שיקומי.

31. רע"פ 1529/23 שמלה נ' מדינת ישראל (15.3.2023) - הנאשם נעדר הרשעות קודמות הורשע על פי הודאתו בעבירות של איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג ותקיפה סתם של בת זוג. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם והמתלוננת היו בני זוג במשך כשנה וחצי במהלכם התארסו. המתלוננת הודיע לנאשם כי ברצונה לבטל את האירוסין ולהיפרד ועל רקע זה תקף אותה במספר הזדמנויות ואיים עליה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה 12-24 חודשים וגזר על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, כך גם בקשת רשות לערער (הוצג על ידי המאשימה אך לא תומך בעתירתה לקבוע מתחם ענישה 24-48 חודשים).

32. רע"פ 8576/22 פלוני נ' מדינת ישראל (15.12.2022) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש בת זוג והפרת הוראה חוקית. לפי כתב האישום ובתמצית, במספר מועדים תקף הנאשם את המתלוננת שהיא בת זוגו ואיים על חייה. צו הרחקה לא הרתיע את הנאשם והוא פנה למתלוננת מספר פעמים עד שהשניים נפגשו. באותו המעמד ציין הנאשם כי אינו מוכן לוותר עליה, איים עליה, צבט אותה וירק עליה. בהמשך כשהתבקש לעצור סירב. בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה שבין מספר חודשי מאסר ועד 18 חודשים וגזר על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל ורכיבי ענישה נופים. ערעור המאשימה על קולת העונש התקבל, בית המשפט העמיד

את המתחם על 18-36 חודשים וגזר על הנאשם מאסר בן 22 חודשים. בקשת רשות לערער נדחתה (הוצג על ידי המאשימה).

33. רע"פ 7887/20 עבאדין נ' מדינת ישראל (20.1.2021) - הנאשם הורשע בעבירות אלימות שבוצעו כלפי רעייתו בחמש הזדמנויות שונות. באירוע הראשון היכה הנאשם בגבה ולחץ על חזה, בעט ברגליה וסטר לה. באירוע השני נשך אותה ביד, בעט ברגליה, סטר לה, השליך אותה לעבר הספה עד שברחה מפניו והסתתרה בחדר השירותים אז המשין הנאשם לאיים אליה, כשיצאה בעט בה וסטר לה. באישום השלישי צבט את ידה, תפס בשערות ראשה, איים עליה. באישום הרביעי גרם לנזק לרכושה (כלי איפור וארון זכוכית) ובאישום החמישי סטר לה. בערכאה הדיונית נקבע מתחם ענישה בין 6 חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר בפועל והושתו על הנאשם 11 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל ועונשו של הנאשם הועמד על 20 חודשי מאסר, יתר הרכיבים נותרו ללא שינוי. בקשת רשות לערער נדחתה.

34. רע"פ 10162/16 ואקנין נ' מדינת ישראל (23.1.2017) - הנאשם הורשע בתקיפת בת זוג, איומים, פציעתה והיזק לרכוש במזיד. הנאשם נהג באלימות כלפי רעייתו במספר הזדמנויות שונות, תקף אותה, משך בשערות ראשה והטיח את ראשה בשפת הכביש, ירק עליה, חנק אותה, הכה בפניה, הכה מכת אגרוף בבטנה, כיבה סיגריה בוערת על גופה, איים עליה בעודו אוחז בסכין, שבר את הטלפון הנייד שלה, קרע את בגדיה. נקבע מתחם ענישה אחד לכל המעשים יחד, בין שנת מאסר ועד שנתיים מאסר בפועל. בית המשפט השלום גזר על הנאשם 42 חודשי מאסר הכוללים הפעלת מאסר מותנה. ערעור ההגנה התקבל, הנאשם זוכה מחלק מהאירועים והעונש שנגזר עמד על 40 חודשי מאסר. בקשת רשות לערער נדחתה.

35. עפ"ג 40254-07-20 מדינת ישראל נ' פלוני (7.1.2021) - המשיב הורשע על פי הודאתו בתקיפה הגורמת חבלה ממש - בן זוג, בכך שעת שתו הוא והמתלוננת אלכוהול, תקף אותה הנאשם ובעט בה, חנק אותה באמצעות כבל חשמלי, הטיח בפניה אגרופים, הפיל אותה ארצה וגרם לה לחבלות בדמות שריטות ביד, אדמומיות ונפיחות בעין ודם על האף. בית המשפט גזר את עונשו ל-4 חודשי מאסר בפועל על דרך עבודות שירות לצד רכיבי ענישה נוספים. בערעור הוחמר עונשו ל-6 חודשי מאסר בפועל חלף המאסר בדרך של עבודות שירות, והתרת יתר מרכיבי העונש בעינם.

36. ע"פ 9645/17 פלוני נ' מדינת ישראל (7.5.2018) - הנאשם תקף את אשתו במספר הזדמנויות. באירוע אחד משך את אשתו אל תוך חדר בבית, דחף אותה על המיטה בניגוד לרצונה, השכיבה על בטנה, לחץ על ראשה ועל בטנה וחיכך את איבר מינו בגופה. באירוע השני היכה אותה בפניה ומשברחה לכיוון הרחוב, רדף אחריה ומשך אותה אל תוך הבית והיכה אותה פעם נוספת. באירוע שלישי בעט ברגלה ובפניה. ובאירוע הרביעי, אחז בצווארה והטיח את ראשה בארון המטבח וכתוצאה מכך נגרמו לה חבלות בצוואר. באירוע החמישי המתלוננת ברכה מהנאשם ונעלה אחריה את הדלת, ובתגובה פרץ הנאשם את דלת החדר והיכה אותה באמצעות אגרופיו ובאמצעות חלק ממשקוף הדלת ועקב כך נגרמו לה חבלות בידה. בשלושה אירועים נוספים היכה את ילדיו. נקבע מתחם ענישה בין שנה וחצי ועד ארבע שנים. בית המשפט גזר על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל ורכיבי ענישה נוספים.

37. תפ 33618-03-17 מדינת ישראל נ' אבו עאנם (24.3.2021) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בחמישה אישומים בשתי עבירות איומים, תקיפה סתם בן זוג - 3 עבירות, תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג, תקיפת

קטין על ידי אחראי - 2 עבירות, כליאת שווא, היזק לרכוש במזיד וזוכה מאישום אחד. נקבע מתחם ענישה 18-45 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. בית המשפט גזר על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל ורכיבי ענישה נוספים.

38. ת"פ 33499-12-19 מדינת ישראל נ' אוחיון (2021) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בתקיפה סתם - בן זוג ואיומים, במהלך וויכוח, הנאשם קילל את המתלוננת, ירק בפניה, נטל מצית וקירב אותה לעברה, בהמשך תפס בשיערה והורידה ארצה, הוא הטיח אותה בקיר ואמר לה: "אני יודע שזה הסוף שלנו, היום אני גומר אותך, תביאי לי את המפתח של האוטו, תביאי לי את הטלפון, תביאי לי את הכרטיס אשראי", הוא קרע את חולצתו וגרם לה במעשיו שריטה מעל מרפק ימין. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין שמונה חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל, וגזר את עונשו של הנאשם, בן 40, אב לילדה בת 19, בעל עבר פלילי ומאובחן כסובל מבעיית התמכרות לסמים, ל- 11 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נוספים (הוצג על ידי המאשימה).

39. ת.פ 8500-05-19 מדינת ישראל נ' פלוני (26.11.2019) - הנאשם בעל עבר פלילי ישן, הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום האוחז בחובו חמישה אישומים בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש בן זוג, תקיפה סתם בן זוג - 3 עבירות ותקיפת קטין בידי אחראי - 2 עבירות. בית המשפט קבע מתחם ענישה מדורג ביחס לכל אישום ואישום בנפרד בהתאם לחומרתו, כאשר הרף התחתון בכל אחד מהם מתחיל במספר חודשי מאסר וברף העליון מסתיים בשנת מאסר. בית המשפט גזר על הנאשם שהודה וחסך את עדות המתלוננת, הביע חרטה, 13 חודשי מאסר ורכיבי ענישה נוספים.

40. אשר לעבירת האיומים. בחינת הפסיקה מלמדת כי מעבר למיהות המאיים והמאיים, ישנה חשיבות לשאלה האם נלווה למעשה האיום אקט פיזי או שימוש באמצעי לצורך העצמת האיומים. אין דין איומים שהושמעו בטלפון כדין איומים שהושמעו פנים אל פנים או בנוכחותם של אחרים, ואין דין איום חד פעמי כדין רצף של איומים. עפ"ג 42238-08-20 קטייב נ' מדינת ישראל (13.12.2020); עפ"ג 33513-01-15 מדינת ישראל נ' קובלדין (21.4.2015); ת.פ 11063-02-22 מדינת ישראל נ' אסמלין (22.11.2022); ת"פ 55811-05-19 מדינת ישראל נ' שבתאייב (22.12.2021); ת"פ 38312-08-18 מדינת ישראל נ' ורון (24.2.2020); ת"פ 28482-05-20 מדינת ישראל נ' לוי (4.8.2020); ת"פ 41124-11-17 מדינת ישראל נ' גאזלה (12.7.2020); ת"פ 21260-07-18 מדינת ישראל נ' אלבז (1.7.2020); ת"פ 68426-07-18 מדינת ישראל נ' ברכה (19.10.2020); ת"פ 35111-02-19 מדינת ישראל נ' לזר (19.12.2019); ת"פ 71925-07-19 מדינת ישראל נ' עליב (19.12.2019); ת"פ 51327-01-19 מדינת ישראל נ' איס (15.5.2019); ת"פ 63905-06-17 מדינת ישראל נ' יאגני (17.12.2019); ת"פ 15093-08-17 מדינת ישראל נ' מילשטיין (2.5.2019); ת"פ 49629-11-18 מדינת ישראל נ' קרחנוב (5.3.2019); ת"פ 25151-07-17 מדינת ישראל נ' פלוני (12.9.2018).

41. להשלמת הפרק העוסק במדיניות הענישה המקובלת, אוסיף כי עיינתי בפסקי הדין שהציגו הצדדים ולא מצאתי כי הנדון דומה לראייה. מטבע הדברים המאשימה הפנתה למקרים חמורים מעניינו, כך למשל, בעפ"ג 41878-12-20 ועפ"ג 58743-12-20 שעניינם, ערעורים הדדים שהוגשו על גזר הדין בת.פ 24949-05-20 מדינת ישראל נ' חסין (16.11.2020) בו נידון נאשם, שהוא תושב שטחים בגין מסכת אלימות שנפרשה על פני תקופה ארוכה מאוד ופורטה במסגרת שישה אישומים נפרדים. האלימות שהופנתה כלפי המתלוננת באה על רקע גילוי קנאה ואובססיביות תוך החפצתה והפיכתה לרכושו של הנאשם. האלימות הייתה בדרגת חומרה גבוהה מאוד וגרמה מספר פעמים לחבלות של ממש, ובכלל זה, אגרופים לפנים ולראש, סטירות, משיכות בשיער, טלטול הראש והטחתו בשמשת

רכב, מכות אגרוף במצח, בראש בגב, נשיכה, אקט חייתי כשלעצמו. עקב המעשים, זב דם מפיה של המתלוננת, נגרמו לה פצעים והמטומות. גם האיומים היו חמורים בהרבה ובכלל זה, איומים בעריפת ראשיהן של שתי בנותיה, איומים באמצעות סכין מטבח והצמדתו לגרונה של המתלוננת ואיומים בשריפת דירתה על יושביה. מעבר לכך שהנאשם שהה בישראל שלא כחוק, חלק מהעבירות האלימות בוצעו במהלך נהיגתו ברכב וללא רישיון נהיגה תוך שהוא מסכן את חיי המתלוננת והעוברים בדרך. כאמור, הראייה אינה דומה לנדון. מן העבר השני הציגה ההגנה פסקי דין בהם נידונו נאשמים בגין מעשי אלימות אך במקרה בודד ולא במסכת אלימות כבענייננו, כך למשל ת.פ. 37298-08-18 מדינת ישראל נ' פרוצנקו (10.2.2019) ות.פ. 54351-05-23 מדינת ישראל נ' פרחי (30.10.2023) - במקרה אחרון זה אף הוצג הסדר טיעון סגור לעניין העונש ולמותר לציין כי יש לבחון את הקשר בין הסדרי טיעון לקביעת המתחם, בזהירות רבה. כן הפנתה ההגנה למקרים שדרגת החומרה בהן נמוכה בהשוואה למקרה דנן, לדוגמא ת.פ. 19329-05-19 מדינת ישראל נ' הרשקוביץ (16.2.2020).

42. מכול מקום, פסקי הדין שהציגו הצדדים משקפים את מנעד הענישה הרחב בעבירות אלימות במשפחה שהוא כאמור לעיל, פועל יוצא של מגוון נתונים. יתרה על כן, יש לזכור כי מדיניות הענישה היא פרמטר אחד מבין השיקולים המובאים בחשבון בעת קביעת מתחם הענישה.

43. לאור כל האמור בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנהוגה מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם בין 15-30 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים.

גזירת העונש המתאים לנאשם

44. לא מצאתי נסיבות לחומרה או לקולה המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם. לפיכך, יש לקבוע עונשו של הנאשם בתוך המתחם תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40א' לחוק העונשין) כדלקמן:

45. הנאשם יליד שנת 1971, גרוש ומתגורר בגפו, יתום מאם, שני אחיו ..... עובר למעצרו עבד הנאשם באופן מסודר וסייע בפרנסתם של האחים כמו גם בפרנסת אביו. מובן כי ריצוי עונש מאסר ישפיע על משפחתו של הנאשם בהיבט הכלכלי והרגשי.

46. הנאשם הודה בכתב האישום וקיבל אחריות על מעשיו באופן המלמד על הפנמת הפסול במעשיו ועל הבעת חרטה. הודאתו של הנאשם חסכה זמן ציבורי יקר ומשאבים נוספים הכרוכים בניהול המשפט, וחסכה את שמיעת עדותה של המתלוננת. דברים אלו מקבלים משנה תוקף שעה שלא גובש בין הצדדים הסדר טיעון לעניין העונש והנאשם העמיד את עצמו לשבט או לחסד של בית המשפט, ומתוך ידיעה ברורה כי צפוי לעונש מאסר ארוך.

47. לחובת הנאשם יש לזקוף את הרשעותיו הקודמות בגין עבירות אלימות זוגית כדלקמן: ת"פ 36399-06-20 מיום 13.1.2021 נידון בגין צירוף מספר כתבי אישום, בביצוע שלוש עבירות איומים, שתיים נגד בת זוגו, הלוא היא המתלוננת גם בתיק דנן, ועבירת איומים אחת כלפי עובד ציבור. וכן בגין ביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בת זוג, תקיפה סתם בת זוג, והפרעה לעובד ציבור. במסגרת גזר הדין הושת על הנאשם עונש מאסר בפועל, הופעל מאסר על תנאי במצטבר ובחופף וכן הושתו עליו שני מאסרים מותנים בני 6,4 חודשים, פיצוי והתחייבות; ת"פ 8409-07-19 מיום 2.2.2020 - הנאשם נידון בגין ביצוע עבירות של תקיפת בת זוג ואיומים ובית המשפט נהג בו

במידת הרחמים והשית עליו מאסר מותנה וקנס. יצוין כי בניגוד לנטען על ידי המאשימה, גם באותו המקרה פגע הנאשם במתלוננת ולא מדובר בבת זוג אחרת.

48. בחינת עברו הפלילי של הנאשם אל מול הרשעותיו הקודמות מלמדת כי עסקינן בנאשם רצידיביסטי, בעל דפוסי קנאה ורכושנות שסיגל לעצמו דפוס התנהגות אלים, הוא נעדר מודעות למעשיו וחסר גבולות. המתלוננת חווה משך שנים רבות את נחת זרועו של הנאשם, והאחרון לא שולב בהליכים טיפוליים בתחום האלימות הזוגית ובאופן שמלמד על רמת סיכון להישנות עבירות שאינה מבוטלת. העובדה כי הנאשם ביצע את העבירות כאשר שני מאסרים על תנאי מרחפים מעל ראשו מלמדת על כך שההליכים המשפטיים אינם מהווים גורם מרתיע ומציב גבול דיו.

49. באשר לסוגיית אופן הפעלת המאסרים המותנים. כידוע, סעיף 58 לחוק העונשין קובע כי ככלל, תקופת המאסר המותנה ותקופת המאסר שהוטלה בשל עבירה נוספת ירוצו "בזו אחר זו", קרי - באופן מצטבר, זולת אם מצא בית המשפט טעמים להפעלת המאסר המותנה, כולו או חלקו, בחופף למאסר שנגזר (ראו ע"פ 7907/2014 ואזנה נ' מדינת ישראל, פסקאות 12-18 (22.2.2015), ע"פ 2336/2016 מזראיב נ' מדינת ישראל פסקה 32 (14.12.2017). כאשר מדובר בשני מאסרים מותנים שנולדו מכתב אישום אחד ומאותה מסכת עובדתית, כבענייננו, נקודת המוצא היא של חפיפה בין העונשים (ע"פ 4517/04 מסראווה נ' מדינת ישראל (10.03.2005) - שהרציונל שלו חל גם לאחר תיקון 113; ת"פ 60150-03-16 מדינת ישראל נ' ליוסטרניק (07.02.2018); ת.פ. 55157-06-17 מדינת ישראל נ' אלמו (17.9.2018)).

50. הנתונים שפורטו לעיל, מעשיו האלימים המתמשכים של הנאשם, מאפייני אישיותו, עברו הפלילי והעדרו של אופק שיקומי משקפים את המסוכנות הנשקפת ממנו, ומהווים נימוק כבד משקל, המטה את הכף לעבר גזירת עונשו של הנאשם לחומרה.

51. עם זאת, לא אמצה עם הנאשם את הדין. הסיבה העיקרית לכך נעוצה בהודאה ובנטילת האחריות שחסכה את שמיעת עדותה של המתלוננת. עדות שלבטח הייתה צפויה להיות מורכבת, שכן ניכר היה כי התקשתה לשתף פעולה עם המאשימה אפילו ביחס לסוגיית העונש וסיבותיה עמה. עוד יש לקוות כי העובדה שנחסך מן המתלוננת הצורך להעיד בבית המשפט, ישיב ולו במעט את הביטחון והאמון שאבד לה וייתן לה ההזדמנות לשקם את חייה. בנסיבות מעיין אלו, לדעתי להודאה ולקייחת אחריות ישנו משקל רב ויש לתת להם ביטוי ממשי בגזר הדין. הדבר יקבל ביטוי הן במיקום העונש בגדרי המתחם והן באופן הפעלתם של המאסרים המותנים.

52. לאור כל האמור ובאיזון בין הנסיבות לחובתו של הנאשם והנסיבות העומדות לזכותו, אני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. 21 חודשי מאסר.

ב. אני מורה על הפעלת מאסרים מותנים מת.פ. 36399-06-20 מיום 13.01.2021 בן 6 חודשים ובן 4 חודשים בחופף זה לזה. המאסרים המותנים ירוצו במצטבר ובחופף לעונש המאסר שהוטל בסעיף א לעיל.

ג. סה"כ ירצה הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.

ד. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים כל עבירת אלימות מסוג פשע;

ה. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים כל עבירת אלימות מסוג עוון;

ו. פיצוי למתלוננת בסך 3,600 ₪ אשר ישולם ב 6 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.4.2024 ובכל ראשון לחודש לאחריו. לא ישולם תשלום אחד, יועמד כל הסכום לפירעון מידי.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי כחוק.

ניתן היום, ג' אדר א' תשפ"ד, 12 פברואר 2024, בנוכחות הצדדים.